

Regulamentul privind depozitarea deșeurilor

Regulamentul privind depozitarea deșeurilor (în continuare - Regulament) are ca obiectiv stabilirea cadrului legal pentru desfășurarea activităților de depozitare a deșeurilor, pentru proiectarea, construcția, exploatarea, monitorizarea, închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor noi și celor existente, în condiții de protecție a mediului și sănătății populației.

Prezentul Regulament este elaborat în temeiul art. 16, alin. (2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 459-471, art. 916) cu modificările și completările ulterioare și creează cadrul necesar aplicării Directivei 1999/31/EC a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) L 182/1 din 16 iulie 1999, modificată ulterior în conformitate cu Regulamentul (CE) 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003; Regulamentul (CE) 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008, Directiva 2011/97/UE a Consiliului din 5 decembrie 2011 și Directiva (UE) 2018/850 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) L 150/100 din 14 iunie 2018

I. Dispoziții generale

1. Regulamentul privind depozitarea deșeurilor (în continuare - *Regulament*) stabilește cadrul legal pentru desfășurarea activităților de depozitare a deșeurilor, pentru proiectarea, construcția, exploatarea, monitorizarea, închiderea și urmărirea postînchidere a depozitelor noi și celor existente, în condiții de protecție a mediului și sănătății populației, inclusiv și pentru reducerea progresivă a eliminării prin depozitare a deșeurilor, în special în cazul deșeurilor care pot fi reciclate sau valorificate în alt mod și, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și depozitele de deșeuri, să prevadă măsuri, proceduri și linii directoare pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului, mai ales poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri pentru sănătatea umană provocate de depozitele de deșeuri pe durata întregului lor ciclu de viață.

2. Prevederile Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale se consideră respectate pentru depozitele de deșeuri, dacă sunt realizate cerințele prezentului Regulament.

3. În sensul prezentului Regulament, suplimentar la noțiunile din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, se aplică următoarele noțiuni:

1) *autoritate competentă* - organul central de mediu al administrației publice;

2) *automonitorizare tehnologică* - verificarea permanentă a stării și funcționării amenajării și dotării unui depozit;

3) *monitorizare a calității factorilor de mediu* - verificarea permanentă a stării factorilor de mediu, conform anexei nr. 3 la Regulament;

4) *deșeuri inerte* - deșeurile care nu sunt supuse unor transformări fizice, chimice sau biologice semnificative. Deșeurile inerte nu se dizolvă, nu ard și nu reacționează chimic în nici un alt mod, nu sunt biodegradabile și nu au efecte negative asupra altor materiale cu care vin în contact, astfel încât să polueze mediul sau să dăuneze sănătății umane. Conținutul total în levigat și agenți poluanți ai deșeurilor și ecotoxicitatea levigatului trebuie să aibă valori ne semnificative și, în mod special, să nu pună în pericol calitatea apei de suprafață și/sau a apelor subterane;

5) *deșeuri lichide* - orice deșeuri sub formă lichidă, inclusiv apele reziduale, dar care nu includ și nămolurile;

6) *eluat* - soluția obținută într-un test de levigare în laborator;

7) *fond pentru închiderea și monitorizarea postînchidere a depozitului* - suma de bani reprezentând echivalentul costurilor pentru execuția tuturor activităților de închidere și monitorizare postînchidere, stabilite prin proiectul tehnic de închidere, și care se depune pe parcursul perioadei de activitate într-un cont purtător de dobândă deschis la o bancă comercială;

7) *gaz de depozit* - amestecul de compuși în stare gazoasă generat de deșeurile depozitate;

8) *levigat* - orice lichid care se scurge din deșeurile depozitate și care provine din sau este conținut într-un depozit de deșeuri;

9) *operator* - persoanele fizice sau juridice care sunt responsabile pentru depozitele de deșeuri în conformitate cu prevederile Legii privind deșeurile nr. 209 din 29.07.2016; aceste persoane pot varia de la etapa de pregătire până la perioada urmărirea postînchidere;

10) *solicitant* - orice persoană care solicită o autorizație de mediu pentru un depozit de deșeuri;

4. Prevederile prezentului Regulament se aplica oricărui depozit, definit conform art. 2 pct. din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și nu se aplica următoarelor activități:

1) împrăștierea pe sol, în scopul ameliorării calității sau fertilizării, a nămolurilor de la stațiile orășenești de epurare, a nămolurilor de dragare sau a altor tipuri de nămoluri similare;

2) folosirea unor deșeuri inerte la lucrări de reamenajare/restaurare, umplere sau pentru construcții în depozite de deșeuri;

3) depunerea nămolurilor de dragare, nepericuloase, în lungul apelor din care au fost extrase sau în albia râurilor;

4) depozitarea solului necontaminat sau a deșeurilor inerte rezultate în urma activităților de prospectare și extracție, tratării și stocării resurselor minerale, cat și cele din exploatarea carierelor.

5. Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor stabilite în anexa nr. 1, pct. 7 subpct. 2), 3), 5), 6) și pct. 8 sbpct. 1) din anexa nr. 1, depunerea de deșeuri nepericuloase, altele decât deșeurile inerte, rezultate de la prospecțiuni și extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și din exploatarea carierelor și care sunt depozitate într-o maniera ce previne poluarea mediului și riscurile pentru sănătatea populației.

6. Depozitele se clasifica în funcție de natura deșeurilor depozitate, în:

1) depozite pentru deșeuri periculoase;

2) depozite pentru deșeuri nepericuloase;

3) depozite pentru deșeuri inerte.

7. Programul Național pentru gestionarea deșeurilor stabilește măsuri referitoare la:

- creșterea colectării separate a deșeurilor biologice, reducând astfel cantitatea de depozite de deșeuri biodegradabile municipale cu 15% până în 2027;

- promovarea colectării separate, pregătirea pentru reutilizare a deșeurilor voluminoase, contribuind la reducerea cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare cu 25 % până în 2027.

8. Autoritatea administrației publice centrale pentru protecția mediului propune măsuri adecvate pentru promovarea reutilizării produselor și activităților de pregătire a acestora pentru reutilizare, astfel încât începând cu anul 2030 să nu se mai accepte în depozite de deșeuri niciun deșeu care poate fi reciclat sau valorificat în alt fel, în special atunci când este vorba de deșeuri municipale, cu excepția deșeurilor pentru care eliminarea prin depozitare produce cel mai bun rezultat în privința mediului.

9. Autoritățile administrației publice locale, stabilesc Programul de prevenire a generării deșeurilor, în conformitate cu prevederile art. 36 din Legea nr. 209 din 29.07.2016 privind deșeurile, care se integrează în Programul național pentru gestionarea deșeurilor, prevăzut la art. 34 din legea sus-menționată, în baza căruia se elaborează programele locale de gestionare a deșeurilor pentru zonele de management integrat al deșeurilor.

10. Deșeurile care nu se accepta la depozitare într-un depozit sunt:

- 1) deșeuri lichide;
- 2) deșeuri explozive, corozive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, proprietăți ce sunt definite în anexa nr. 3 a Legii nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile;
- 3) deșeuri periculoase medicale sau alte deșeuri clinice periculoase de la unități medicale sau veterinare cu proprietatea HP9, definită în anexa nr. 3 a Legii nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile;
- 4) toate tipurile de anvelope uzate, întregi sau tăiate, excluzând anvelopele folosite ca materiale în construcții într-un depozit;
- 5) orice alt tip de deșeu care nu satisface criteriile de acceptare, conform prevederilor anexei nr. 2.

11. În depozitele de deșeuri periculoase este permisă numai depozitarea deșeurilor periculoase ce îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 2.

12. În depozitele de deșeuri nepericuloase este permisă depozitarea următoarelor deșeuri:

- 1) deșeuri municipale;
- 2) deșeuri nepericuloase de orice alta origine, care satisfac criteriile de acceptare a deșeurilor la depozitul pentru deșeuri nepericuloase;
- 3) deșeuri periculoase stabile, nereactive, cum sunt cele solidificate, vitrificate, care la levigare au o comportare echivalentă cu cele prevăzute la subpct. 2) și care satisfac criteriile relevante de acceptare; aceste deșeuri periculoase nu se depozitează în celule destinate deșeurilor biodegradabile nepericuloase, ci în celule separate.

13. În depozitele de deșeuri inerte este permisă numai depozitarea deșeurilor inerte.

14. Se interzice amestecarea deșeurilor în scopul corespunderii criteriilor de acceptare la o anumită clasă de depozite.

15. Depozitarea deșeurilor, conform prevederilor pct. 8 și 9 este permisă numai dacă deșeurile sunt supuse în prealabil unor operații de tratare fezabile tehnic și care contribuie la îndeplinirea prevederilor stabilite în prezentul Regulament.

16. Procedurile de acceptare a deșeurilor la depozitare pentru fiecare clasă de depozit sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul Regulament.

17. Cerințele și măsurile operaționale și tehnice pentru depozitarea deșeurilor în scopul prevenirii sau reducerii efectelor negative asupra mediului și sănătății umane, generate de depozitarea deșeurilor, pe toată durata de exploatare a unui depozit sunt cuprinse în normele în construcții privind depozitarea deșeurilor. Prevederile normelor în construcții se aplică depozitelor de deșeuri inerte, nepericuloase și periculoase pentru toate etapele de proiectare, construcție, exploatare, închidere și monitorizare postînchidere a unui depozit de deșeuri.

18. Autoritățile administrației publice locale, la construcția depozitelor regionale de deșeuri vor ține cont de prevederile Strategiei de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 248 din 10 aprilie 2013, Legea nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile, precum și de Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului și Programul Național pentru gestionarea deșeurilor pentru anii 2023-2027.

19. Autoritățile administrației publice locale pot construi depozite de deșeuri municipale numai pe terenuri aflate în proprietatea lor și pot delega operarea serviciului de depozitare unui operator economic.

20. Depozitele prevăzute la pct. 6 trebuie să fie depozite de deșeuri care deservească cel puțin:

- 1) 1 mln. de locuitori – pentru depozitele de deșeuri periculoase.
- 2) 200 mii de locuitori, având la bază abordarea regională a gestiunii deșeurilor – pentru depozitele de deșeuri nepericuloase;
- 3) 50 mii de locuitori – pentru depozitele de deșeuri inerte.

21. Autoritățile administrației publice locale, în baza art. 11, alin. (2) a Legii nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile și Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, iau decizii privind crearea asociațiilor regionale de management al deșeurilor în scopul

implementării unui management adecvat al activităților de eliminare prin depozitare a deșeurilor municipale.

22. În situația în care depozitele deserveșc două sau mai multe raioane, programul de funcționare și costurile operațiilor de depozitare se stabileșc de comun acord cu toate autoritățile administrației publice locale implicate.

23. Costurile aferente activității de depozitare se suportă de către generatorii și deținătorii de deșeuri.

24. Autoritățile administrației publice locale vor lua măsuri ca, atât costurile prevăzute pentru organizarea și exploatarea unui depozit de deșeuri municipale, cât și costurile estimate pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului sa fie acoperite de tariful, stabilit de către operatorul depozitului de deșeuri pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit.

25. Autoritățile administrației publice locale iau măsurile necesare pentru ca operatorii autorizați în gestionarea deșeurilor sa depună aceste deșeuri la depozitele la care a fost repartizată localitatea în care aceștia își desfășoară activitatea conform contractului de gestionare directă sau prin delegare a gestiunii serviciului. Localitățile care sunt deservite de un depozit de deșeuri sunt indicate în autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberată operatorului depozitului și care va transmite informația privind deșeurile colectate și gestionarea acestora în Sistemul informațional automatizat „Managementul deșeurilor” (SIA MD), stabilit de Hotărârea Guvernului nr.682 /2018 și în conformitate cu prevederile Legii nr. 209 din 29.07.2016 privind deșeurile.

26. Toate costurile determinate de activitatea de depozitare și exploatare a unui depozit de deșeuri, precum și costurile estimative pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului pentru o perioadă de minim 30 de ani, sunt acoperite de tarifele stabilite de operator pentru evacuarea oricărui tip de deșeu, în depozitul respectiv.

27. Operatorii economici generatori de deșeuri nepericuloase care operează propriile depozite, evidențiază separat în registrele contabile costurile prevăzute pentru organizarea, exploatarea și închiderea depozitului de deșeuri.

28. Operatorii depozitelor de deșeuri nepericuloase care oferă servicii de depozitare pentru terți vor evalua costurile prevăzute pentru organizarea și exploatarea depozitului, cât și costurile estimate pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului în așa fel ca acestea să poată acoperi cheltuielile, bazându-se pe tarifele stabilite de operator pentru depozitarea fiecărui tip de deșeu în acel depozit.

29. Operatorul depozitului de deșeuri este obligat să își constituie un fond pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, conform art. 16 și art. 25 din Legea nr. 209 din 29.07.2016 privind deșeurile.

30. Fondul prevăzut la pct. 24 se păstrează într-un cont purtător de dobândă deschis la o bancă comercială, cu excepția cazului în care operatorul depozitului de deșeuri are calitatea de instituție publică și fondul se păstrează într-un cont deschis la trezoreriile teritoriale ale Ministerului Finanțelor. Dobânda obținută constituie sursa suplimentară de alimentare a fondului.

31. Fondul se constituie în limita bugetului stabilit prin proiectul tehnic pentru construcția depozitului planificat pentru activitățile de închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, și se realizează prin eșalonarea anuală a acestui buget, astfel:

1) din cota-parte din tarifele de depozitare percepute de operator din prima zi a intrării în funcțiune a depozitului, unde se realizează depozitarea deșeurilor pentru persoana terță, stabilită în urma efectuării studiului de fezabilitate al depozitului;

2) din cota-parte anuală din bugetul stabilit prin proiectul tehnic pentru construcția depozitului unde operatorii realizează eliminarea propriilor deșeuri.

32. Cota-parte din tarifele de depozitare care alimentează fondul se stabilește prin analiza financiar- economică la etapa de proiectare a depozitului, și se recalculează de către operator pentru cel mult 3 ani în vederea asigurării bugetului stabilit la pct.26.

33. Fondul se alimentează trimestrial, după finalizarea încasărilor echivalente operațiunilor de depozitare pe perioada aceluși trimestru, iar controlul depunerii sumelor prevăzute se face anual pe toată perioada exploatării depozitului.

34. Folosirea fondului se face pe baza proiectului de execuție pentru realizarea lucrărilor de închidere a depozitului sau a unei părți a depozitului. Operatorul utilizează fondurile prevăzute, constituite în acest scop pe baza lucrărilor executate.

35. Fondul prevăzut la pct.24 are o stricta destinație și urmează a fi folosit numai în aceste scopuri pentru care a fost constituit.

36. Controlul alimentării și utilizării fondului prevăzut la pct. 28 se realizează de către autoritățile competente ale administrației publice locale pentru finanțe publice, în conformitate cu prevederile art. 64 a Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

37. Autoritățile administrației publice locale asigură transparența privind tarifele pentru depozitarea deșeurilor și al implicațiilor realizării depozitului de deșuri, prin plasarea anuală a informației pe pagina web a autorității.

38. Reglementarea activității privind depozitarea deșeurilor se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 209 din 29.07.2016 privind deșeurile, prin emiterea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, Legii nr. 1515-XI din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, Legii nr. 835-XIII din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și Legii nr. 27/2022 privind emisiile industriale.

II. Proceduri de acceptare a deșeurilor în depozitul de deșuri

39. Operatorii depozitelor de deșuri sunt obligați să respecte, la primirea deșeurilor în depozit, procedurile de recepție în conformitate cu pct. 13 și anexa nr. 2 la prezentul Regulament, așa ca:

1) verificarea documentației privind cantitățile și caracteristicile deșeurilor, originea și natura lor, inclusiv rezultatele analizei chimice pentru deșeurile periculoase, iar pentru deșeurile municipale - date privind identitatea producătorului sau a deținătorului deșeurilor;

2) inspecția vizuală a deșeurilor la intrare și la punctul de depozitare și verificarea conformității cu descrierea prezentată în documentația înaintată de deținător.

3) păstrarea, cel puțin o lună, a probelor reprezentative prelevate pentru verificările impuse conform prevederilor cuprinse în anexa nr. 2, precum și înregistrarea rezultatelor determinărilor;

4) ținerea evidenței, în conformitate cu prevederile Instrucțiunii cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșuri și gestionarea acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 501/2018, cu transmiterea informației în SIA MD, privind cantitățile, caracteristicile deșeurilor depozitate, originea și natura, data livrării, identitatea producătorului, a deținătorului sau, după caz, a collectorului - în cazul deșeurilor municipale, iar în cazul deșeurilor periculoase, a localizării precise a acestora în depozit. Pentru depozitele de deșuri la nivel regional, datele se introduc și în format electronic, tip bază de date.

40. În mod obligatoriu, operatorul depozitului eliberează celui care predă deșeurile o confirmare scrisă a recepției fiecărei cantități livrate, acceptate la depozit, cu indicarea costului pentru serviciile prestate.

41. În mod obligatoriu, operatorul depozitului de deșuri eliberează celui care predă deșeurile o confirmare scrisă a recepției fiecărei cantități livrate acceptate la depozit, cu indicarea costului pentru serviciile prestate.

42. În cazul în care deșeurile nu sunt acceptate în depozit, operatorul are obligația de a informa imediat Agenția de Mediu cu privire la refuzul de a accepta deșeurile.

III. Proceduri de control și urmărire în faza de exploatare a depozitului de deșuri

43. Operatorul depozitului de deșuri este obligat să asigure instituirea unui sistem de automonitorizare a depozitului de deșuri și să suporte costurile acestuia. Procedurile de control și monitorizare în faza de exploatare a unui depozit de deșuri sunt prevăzute în anexa nr. 3 la prezentul Regulament și cuprind:

- 1) automonitorizarea tehnologică;
- 2) monitorizarea calității factorilor de mediu.

44. Operatorii depozitelor de deșuri existente vor respecta prevederile Planului de sistare /încetare a activității de depozitare a deșeurilor sau de reamenajare a acestora, care este prevăzut de Strategia de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 248 din 10.04.2013.

45. Automonitorizarea tehnologică constă în verificarea permanentă a stării și funcționării următoarelor amenajări și dotări posibile din depozite:

- 1) starea drumului de acces și a drumurilor din incintă;
- 2) starea impermeabilizării depozitului;
- 3) funcționarea sistemelor de drenaj;
- 4) comportarea taluzurilor și a digurilor;
- 5) urmărirea anuală a gradului de tasare a zonelor deja acoperite;
- 6) funcționarea instalațiilor de epurare a apelor uzate/levigatului;
- 7) funcționarea instalațiilor de captare și ardere a gazelor de depozit;
- 8) funcționarea instalațiilor de evacuare a apelor pluviale;
- 9) starea altor utilaje și instalații existente în cadrul depozitului, cum ar fi cele de compostare, sortare materiale reciclabile, spălare/dezinfecție auto.

46. Automonitorizarea tehnologică are ca scop reducerea riscurilor de accidente prin incendii și explozii, distrugerea stratului de impermeabilizare, colmatarea sistemelor de drenaj și tasări inegale ale deșeurilor în corpul depozitului.

47. Monitorizarea calității factorilor de mediu pentru faza de exploatare se realizează conform prevederilor anexei nr. 3 și ale normelor în construcții privind depozitarea deșeurilor.

48. Procedurile prevăzute în anexa nr. 3 și în Normele în construcții privind depozitarea deșeurilor se efectuează în laboratoare acreditate, și se ține evidența acestora.

49. Operatorul depozitului este obligat să raporteze în adresa Agenției de Mediu, după caz, prin intermediul SIA MD, în conformitate cu art. 33 Legeanr. 209/2016 privind deșeurile, următoarele informații după cum urmează:

- 1) anual, despre tipurile și cantitățile de deșuri eliminate;
- 2) semestrial, datele înregistrate în urma monitorizării depozitului de deșuri pentru a demonstra conformitatea cu prevederile din autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor, precum și stadiul îndeplinirii măsurilor din programul de conformare prevăzut în anexa nr. 4.
- 3) în maximum 12 ore de la constatare, orice efect ecologic negativ constatat prin programul de monitorizare.

50. Agenției de Mediu stabilește măsurile de remediere care se impun din analiza informărilor prezentate de operator, în urma producerii unor evenimente cu impact semnificativ asupra mediului, iar costul acestora este suportat de operator.

IV. Proceduri de închidere a depozitelor de deșuri și urmărirea postînchidere a acestora

51. Depozitul sau o secțiune a depozitului se închide în următoarele situații:

- 1) când sunt îndeplinite condițiile cuprinse în autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor referitoare la perioada de funcționare;
- 2) la cererea operatorului depozitului și după examinarea și aprobarea acesteia de către Agenției de Mediu;
- 3) prin decizie motivată a Agenției de Mediu.

52. Închiderea depozitelor se realizează conform prevederilor prezentului Regulament și ale normelor în construcții privind depozitarea deșeurilor.

53. Etapele de aprobare a închiderii depozitului sau a unei părți din depozit sunt următoarele:

1) Agenția de Mediu evaluează toate rapoartele înaintate de operator conform pct. 44 și realizează în baza acestora o evaluare finală a amplasamentului;

2) Agenția de Mediu stabilește operațiunile de închidere a depozitului, această decizie nu afectează responsabilitatea operatorului depozitului de deșuri prevăzută în autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor;

3) Agenția de Mediu comunică operatorului depozitului decizia închiderii.

54. Suprafețele care au fost ocupate de depozite de deșuri se înregistrează în registrul de cadastru, conform prevederilor stabilite de Legea nr. 1543/1998 cu privire la cadastrul bunurilor imobile.

55. Operatorul depozitului este responsabil de întreținerea, supravegherea, monitorizarea și controlul postînchidere al depozitului, conform autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor.

56. Perioada de urmărire postînchidere a depozitelor este stabilită de Agenția de Mediu. Această perioadă este de minim 30 de ani și poate fi prelungită dacă se constată că depozitul nu este încă stabil și prezintă un risc potențial pentru factorii de mediu.

57. Urmărirea postînchidere va fi efectuată conform procedurilor prevăzute în anexa nr. 3, iar operatorul va ține evidența rezultatelor obținute din procedurile de control și monitorizare efectuate pe toată perioada menționată.

58. Operatorul depozitului de deșuri este obligat să anunțe în mod operativ Agenția de Mediu despre producerea de efecte semnificativ negative asupra mediului, relevante prin procedurile de control, și să respecte decizia subdiviziunilor teritoriale ale autorității administrative pentru protecția mediului privind măsurile de remediere impuse în perioada postînchidere.

V. Depozite existente

59. Depozitele de deșuri municipale existente care se pot conforma prevederilor prezentului regulament continuă să funcționeze până la epuizarea capacității proiectate.

60. Activitatea depozitelor existente neconforme va fi sistată/încetată în conformitate cu Strategia de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 248/2013.

61. La închiderea depozitelor de deșuri existente se aplică cerințele pentru închiderea și urmărirea postînchidere, conform prevederilor Capitolului IV, iar perioada de urmărire postînchidere este stabilită Agenția de Mediu.

62. Operatorii depozitelor prevăzute la pct. 58 au obligația să prezinte Agenției de Mediu o evaluare a costurilor realizării obligațiilor de mediu stabilite și sursele de finanțare în vederea închiderii.

63. Autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor cu program de conformare în vederea închiderii depozitelor existente pentru stabilirea obligațiilor de mediu la încetarea activității, conform prevederilor Legii nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile, se emite pe baza rezultatelor inventarierii depozitelor de deșuri și de conformare cu activitățile prevăzute în Planul de sistare/încetare a activității sau de reamenajare pentru depozitele existente de deșuri.

64. Operatorii depozitelor existente care solicită autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor au obligația să prezinte dovada constituirii fondului pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, conform prevederilor punctelor 25-34 a prezentului Regulament, aplicabile depozitelor existente, pe perioada rămasă până la sistarea activității.

65. În situația în care, pentru depozitele de deșeuri municipale aflate în proprietatea autorităților administrației publice locale sau care au fost concesionate de către acestea, constituirea fondului pentru închidere și urmărire postînchidere conduce la costuri excesive din punct de vedere social, autoritățile administrației publice locale identifică sursele de finanțare pentru completarea fondului.

66. Pentru depozitele care sunt în exploatare la data intrării în vigoare a prezentului Regulament și care trebuie să se închidă conform Planului de sistare /încetare a activității sau de reamenajare pentru depozitele existente de deșeuri, organul central de mediu al administrației publice decide ca acestea să își înceteze activitatea în conformitate cu procedurile de închidere prevăzute în Cap. V.

67. În situația în care depozitul în operare atinge circa 75% din capacitatea proiectată autorităților administrației publice locale vor iniția acțiuni pentru deschiderea unui depozit la nivel regional.

VI. Inspecția și controlul

68. Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere conform legislației în vigoare. Examinarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale pentru nerespectarea prezentei legi se efectuează conform procedurilor și atribuțiilor stabilite de Codul Contravențional al Republicii Moldova nr. 2018/2008.

69. Controlul de stat asupra respectării prevederilor prezentului Regulament se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

CERINȚE GENERALE PENTRU TOATE CLASELE DE DEPOZITE DE DEȘEURI

1. Cerințe generale la amplasarea și proiectarea unui depozit.

Amplasarea unui depozit de deșeuri se face în conformitate cu planurile urbanistice generale și planurile urbanistice zonale, elaborate și aprobate conform Legii nr. 835-XIII din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului.

2. Alegerea unui amplasament se face conform următoarei scheme:

1) Faza preliminară. Se interzice amplasarea depozitelor de deșeuri în următoarele zone:

a) zone carstice sau zone cu roci fisurate, foarte permeabile pentru apa, excepțiile sunt posibile doar pentru depozite de tip c, dacă din verificările în fiecare caz rezultă că amplasamentul este corespunzător;

b) zone inundabile sau zone supuse viiturilor;

c) zone ce se constituie în arii naturale protejate și zone de protecție a elementelor patrimoniului natural și cultural;

d) zone de protecție a surselor de apă potabilă sau zone izolate temporar, prevăzute în acest scop de autoritățile competente, zone cu izvoare de apă minerală sau termală cu scop terapeutic;

e) în excavații din care nu este posibilă evacuarea levigatului prin cădere liberă în conductele de evacuare plasate în afară zonei de depozitare;

f) zone portuare, zone libere.

2) Verificarea amplasamentului unui depozit respectă următoarele cerințe:

a) condițiile geologice, hidrogeologice, pedologice și geotehnice de pe amplasamentul depozitului și în zonele imediat învecinate;

b) poziționarea față de zonele locuite existente sau planificate, distanța de protecție față de corpul depozitului trebuie să fie de cel puțin 1000 m pentru depozitele de deșeuri nepericuloase și periculoase, construcțiile individuale vor fi luate în considerare separat;

c) poziționarea în zone seismice sau în zone active tectonic;

d) poziționarea în zone în care pot apărea alunecări de teren și căderi de pământ în mod natural, respectiv în care există posibilitatea apariției acestor fenomene în urma exploatărilor miniere în subteran sau la suprafață.

3) Amploarea investigațiilor geologice, pedologice și hidrogeologice depinde de condițiile specifice a fiecărui amplasament și de clasa de depozit ce intenționează să se realizeze. În fiecare caz se va avea grijă să existe posibilitatea unei investigații a terenului de fundare până la o adâncime destul de mare.

4) Terenul de fundare trebuie să aibă stabilitatea necesară pentru a prelua reziduurile rezultate din corpul depozitului, astfel încât să nu apară deteriorări ale sistemului de impermeabilizare la bază și să nu fie periclitată stabilitatea corpului depozitului.

3. Analiza amplasamentelor acceptate:

1) se definește clasa de depozit care se intenționează a fi realizat;
2) se identifica și se inventariază amplasamentele acceptate;
3) se analizează amplasamentele, în funcție de clasa de depozit și de tipurile de deșeuri ce vor fi acceptate la depozitare, pe baza unei comparații pluricriteriale;

4) amplasamentul considerat, în urma analizei pluricriteriale, ca fiind cel mai favorabil realizării obiectivului propus trebuie evaluat din punct de vedere ecologic în conformitate cu prevederile legale în vigoare prin întocmirea studiului de evaluare a impactului, după care solicitantul va parcurge etapele legale pentru obținerea acordului de mediu;

5) autoritatea competentă analizează documentația privind evaluarea impactului asupra mediului în conformitate cu prevederile Legii nr. 86 din 29 mai 2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și a soluției de proiectare și stabilește, după consultarea publicului, oportunitatea alegerii amplasamentului în funcție de care se ia decizia realizării obiectivului.

4. Distanțele minime de amplasare față de anumite repere se stabilesc pentru fiecare caz pe baza calculului concentrațiilor de poluanți în atmosfera, estimate în cadrul unor studii de evaluare a impactului asupra mediului și sănătății și în conformitate cu prevederile legislației în domeniul protecției mediului, menționate în pct. 5, subpct. 4) din prezentul Regulament.

5. Criteriile pentru analiza amplasamentelor sunt:

- 1) Criterii geologice, pedologice și hidrogeologice:
- a) caracteristicile și dispunerea în adâncime a straturilor geologice;
 - b) folosințele actuale ale terenurilor și clasa de fertilitate, evaluarea lor economică, financiară și socială pentru populația din zonă;
 - c) structura (caracteristici fizico-chimice și bacteriologice), adâncimea și direcția de curgere a apei subterane;
 - d) distanța față de cursurile de apă, față de albiile minore și majore ale acestora, față de apele stătătoare, față de apele cu regim special și față de sursele de alimentare cu apă (de adăugat cifre);
 - e) starea de inundabilitate a zonei;
 - f) aportul de apă de pe versanți la precipitații.
- 2) Criterii climatice:
- a) direcția dominantă a vânturilor în raport cu așezările umane sau cu alte obiective ce pot fi afectate de emisii de poluanți în atmosferă;
 - b) regimul precipitațiilor.
- 3) Criterii economice:
- a) capacitatea depozitului și durata de exploatare;
 - b) distanța pe care se efectuează transportul deșeurilor de la sursa de producere/colectare la locul de depozitare;
 - c) necesitatea unor amenajări secundare pentru depozit (drumuri de acces, utilități).
- 4) Criterii suplimentare:
- a) vizibilitatea amplasamentului;
 - b) accesul la amplasament;
 - c) topografia terenului.

Depozitul poate fi autorizat numai în cazul în care caracteristicile amplasamentului din punct de vedere al condițiilor menționate anterior sau al măsurilor de remediere care trebuie luate respectă prevederile Legii nr. 209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile, Legii nr. 1515-XI din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, Legii nr. 86 din 29 mai 2014 privind

evaluarea impactului asupra mediului și Legii nr.851-XIII din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică.

6. Cerințe generale la proiectarea și construcția unui depozit

1) Proiectul depozitului trebuie să respecte cerințele sistemului de documente normative în construcții:

a) dimensiunile depozitului trebuie să fie corelate cu volumul total de deșuri ce urmează să fie acceptat la depozitare din regiunea sau zonele deservite, pe baza prognozelor de dezvoltare municipală ori regională;

b) perioada de exploatare să fie de minim 20 de ani.

2) Proiectul unui depozit trebuie să conțină:

a) natura și proveniența deșeurilor care urmează să fie depozitate;

b) cantitățile de deșuri care vor fi eliminate final prin depozitare;

c) tehnologiile de tratare a deșeurilor înainte de depozitare și/sau în incinta depozitului;

d) modul de realizare a bazei depozitului, adică:

- modul de protecție a sistemului modul de impermeabilizare a cuvei depozitului (baza și taluzurile interioare ale digurilor de protecție);

- de impermeabilizare;

- sistemul de drenare, colectare, epurare și evacuare a levigatului, apelor pluviale și a apelor exfiltrate;

e) sistemul de colectare, înmagazinare și valorificare a gazelor de depozit, unde este cazul, sau sistemul de ardere controlată a gazelor de depozit;

f) organizarea tehnică a depozitului, utilitățile;

g) instrucțiunile de exploatare a depozitului;

h) procedura de închidere a depozitului;

i) sistemul de control și de supraveghere a depozitului;

j) măsurile de siguranță în timpul exploatării, cum ar fi prevenirea incendiilor, prevenirea și combaterea exploziilor și planul de intervenție în caz de accidente sau avarii într-un depozit;

k) măsuri pentru asigurarea condițiilor igienico-sanitare: deratizare, dezinsecție;

l) măsuri de protecție a muncii.

Soluția tehnologică care va fi adoptată este opțiunea proiectantului, în limita prevederilor prezentei hotărâri și a cerințelor normelor în construcții privind depozitarea deșeurilor, acesta asumându-și răspunderea că depozitul nu va prezenta riscuri pentru factorii de mediu și pentru sănătatea populației. După atingerea cotei finale de depozitare trebuie realizată acoperirea finală cu continuarea acțiunii de captare a gazelor de depozit și a drenării apelor infiltrate prin stratul de sol vegetal.

7. Cerințe generale pentru impermeabilizarea depozitelor

1) În vederea protecției solului și a apei subterane și de suprafață, baza, taluzurile interioare ale digurilor de protecție și acoperișul depozitelor trebuie impermeabilizate.

Soluțiile de impermeabilizare se stabilesc de către proiectant astfel încât depozitul să răspundă cerințelor prezentului regulament, inclusiv ale anexelor.

2) Un depozit trebuie să fie amplasat și proiectat astfel încât să satisfacă condițiile necesare pentru a preveni poluarea solului, apei subterane și/sau de suprafață și a asigura colectarea eficientă a levigatului în conformitate cu pct. 8, subpct. 1) "Controlul apei și gestiunea levigatului", aceasta se realizează prin combinarea barierei geologice naturale cu o impermeabilizare a bazei depozitului în timpul fazei de exploatare/active și prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare superioară în cursul fazei pasive/postînchidere.

3) Bariera geologica este creată de condițiile geologice și hidrogeologice de sub și din vecinătatea unui depozit și trebuie să confere o capacitate suficientă de atenuare și prevenire a unui potențial risc ecologic pentru sol și apa subterană.

Bariera geologica a bazei și taluzurilor depozitului va consta într-un strat mineral care satisface cerințele de permeabilitate și grosime cu un efect combinat din punct de vedere al protecției solului, apei freactice și de suprafață cel puțin echivalent cu cel rezultat din următoarele condiții:

- a) depozit pentru deșeuri periculoase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 5 m;
- b) depozit pentru deșeuri nepericuloase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 1 m;
- c) depozit pentru deșeuri inerte: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; grosime ≥ 1 m.

4) Metoda folosită pentru determinarea coeficientului de permeabilitate pentru depozite, pe suprafața analizată și pentru tot amplasamentul, trebuie să fie metoda standardizată aplicabilă la nivel național sau recunoscută internațional.

5) Acolo unde bariera geologică nu satisface în mod natural condițiile menționate anterior, ea poate fi completată în mod artificial și întărită prin alte mijloace care să realizeze o protecție echivalentă. O bariera geologica construită nu trebuie să fie mai subțire de 0,5 m (tabelul nr. 1.2).

6) În afară de barierele geologice descrise anterior depozitul trebuie să fie prevăzut cu o impermeabilizare artificială care îndeplinește cerințele de rezistență fizico-chimică și de stabilitate în timp, corespunzătoare condițiilor de etanșare cerute, și cu un sistem etanș de colectare a levigatului pentru a se asigura că acumularea de levigat la baza depozitului se menține la un nivel minim.

Tabelul nr. 1.1
Colectarea levigatului și etanșarea bazei

Categorie depozit de deșeuri	nepericulos	periculos
Impermeabilizare artificială	necesară	necesară
Strat drenant $\geq 0,5$ m	necesar	necesar

7) Dacă organul central de mediu al administrației publice sau autoritățile teritoriale de protecție a mediului, după evaluarea potențialelor pericole față de mediu, consideră că este necesară prevenirea formării de levigat, se poate prescrie o impermeabilizare a suprafeței superioare. Recomandările pentru etanșarea suprafeței sunt:

Tabelul nr. 1.2

Categorie depozit de deșeuri	nepericulos	periculos
Strat filtrant de gaze	Necesar	Nu este necesar
Impermeabilizare artificială	Nu este necesar	necesar
Impermeabilizare naturală	necesară	necesară
Strat de drenare $> 0,5$ m	necesar	necesar
Acoperire superioară cu pământ > 1 m (din care pământ vegetal $\geq 0,15$ m)	necesară	necesară

8) Organul central de mediu al administrației publice stabilește condiții generale ori specifice pentru depozitele de deșeuri inerte și pentru caracteristicile mijloacelor tehnice menționate anterior.

9) Organul central de mediu al administrației publice stabilește condițiile generale sau specifice pentru depozitele de deșeuri subterane și pentru caracteristicile mijloacelor tehnice menționate anterior.

8. Cerințe generale de control și protecția factorilor de mediu

1) Controlul apei și gestiunea levigatului. În corelație cu caracteristicile depozitului și cu condițiile meteorologice vor fi luate măsurile corespunzătoare pentru:

- a) controlul cantității de apă din precipitațiile care pătrund în corpul depozitului;
- b) prevenirea pătrunderii apei de suprafață și/sau subterane în deșeurile depozitate;
- c) colectarea apei contaminate și a levigatului;
- d) epurarea apei contaminate și a levigatului colectat din depozit la cerințele privind evacuarea lor din depozit.

2) Prevederile de mai sus nu se aplică la depozitele de deșeuri inerte; decizia este luată de organul central de mediu al administrației publice dacă evaluarea, ținându-se cont de amplasarea depozitului și a deșeurilor care trebuie acceptate, care constată că depozitul nu reprezintă un pericol potențial pentru mediu.

3) Levigatul colectat la baza depozitului prin intermediul sistemului de drenaj se evacuează conform următoarelor variante:

- a) la o stație de epurare proprie și apoi într-un receptor natural;
 - b) la o stație de preepurare proprie și apoi într-o stație de epurare orășenească.
- 4) Șanțurile de colectare trebuie prevăzute pe tot conturul depozitului pentru colectarea apelor meteorice care cad pe suprafețele învecinate depozitului.

5) Dacă autoritatea competentă, pe baza unui studiu de impact, decide, în conformitate cu pct.8, subpct. 1) "Controlul apei și gestiunea levigatului", că nu este necesară colectarea și tratarea levigatului sau a stabilit că depozitul nu prezintă pericol potențial pentru sol, apa freatică sau de suprafață, condițiile prevăzute la pct. 7, subpct. 3-6 nu se aplică.

9. Controlul gazului

1) Sistemul de colectare și evacuare a gazelor de fermentare constă din conducte, puțuri, drenuri, dispozitive de colectare ce conduc la instalații de prelucrare/ valorificare.

2) Gazul de depozit se colectează în toate depozitele care acceptă deșeuri biodegradabile. Dacă gazul colectat nu poate fi folosit pentru a produce energie, el trebuie ars.

3) Colectarea, tratarea și folosirea gazului de depozit conform pct. 9, subpct. 2) se efectuează astfel încât să nu producă pagube sau distrugerea mediului și să reducă riscurile pentru sănătatea populației.

4) Controlul acumulării și migrării gazului de depozit, precum și cantitatea și compoziția gazului se realizează conform prevederilor din Anexa nr. 3, pct. 2 subpct. 2) lit. d) și tabelul nr. 3.2.

10. Asigurarea stabilității

1) Repartizarea deșeurilor în depozit trebuie făcută astfel încât să se asigure stabilitatea masei de deșeuri și a structurilor asociate (sistemele de impermeabilizare, sistemele de colectare și evacuare a apelor filtrate și a gazelor etc.), în special pentru evitarea alunecărilor.

2) Dacă există impermeabilizare artificială, trebuie apreciat dacă substratul geologic - ținându-se seama de morfologia depozitului - este suficient de stabil pentru a preveni deteriorarea impermeabilizării.

11. Sisteme de siguranță și pază

1) Depozitele se împrejmuiesc și se instituie paza lor pentru reducerea posibilităților de pătrundere ilegală pe amplasament a oamenilor și animalelor.

2) Porțile se închid în afară orelor de lucru.

3) Sistemul de control și de acces la fiecare depozit trebuie să conțină un program de măsuri pentru a identifica și a descuraja aruncarea ilegală de deșeuri în depozit, aprobat de autoritatea publică locală.

12. Combaterea altor inconveniente și riscuri.

1) La amenajarea depozitelor trebuie luate măsuri pentru diminuarea și a altor **noxe** și riscuri, precum:

- a) emisia de mirosuri și praf;
- b) particule materiale antrenate de vânt;
- c) zgomot și trafic;
- d) păsări, paraziți și insecte;
- e) formarea de aerosoli;
- f) incendii, explozii, alunecări.

2) Depozitul trebuie echipat astfel încât noxele provenite de pe amplasament să nu fie dispersate pe drumurile publice și în zonele învecinate.

13. Încadrarea în peisaj

Amenajările pentru reducerea impactului vizual determinat de amplasarea unui depozit de deșuri se realizează în funcție de folosințele terenurilor adiacente, prin:

1) realizarea unei perdele vegetale de protecție cu o lățime ce se va stabili în proiect și dacă este cazul, plantarea unei perdele formate din mai multe etaje de arbori și arbuști repede crescători;

2) amplasarea depozitului în frontul vizual a construcțiilor social-administrative;

3) amplasarea unor panouri metalice pentru diverse reclame;

4) înierbarea cu plante ierboase (graminee) și plantarea unor specii rezistente la poluanți pe suprafețele acoperite ale depozitului care au ajuns la cota finală, pentru refacerea structurii solului și a biocenozei, în paralel cu eliminarea poluanților și introducerea treptată a acestor terenuri în peisajul natural al zonei. Prin executarea lucrărilor tehnice de închidere a depozitului trebuie să se confere terenului încadrarea în peisajul zonal.

ASPECTE GENERALE ABORDATE LA APLICAREA CRITERIILOR ȘI PROCEDURILOR DE ACCEPTARE A DEȘEURILOR ÎN DEPOZIT

1. Principii generale

1) Criteriile pentru acceptarea deșeurilor la o anumită clasă de depozite trebuie să țină cont în special de:

- a) protecția factorilor de mediu, în special apa subterană și de suprafață;
- b) sistemele de impermeabilizare a depozitelor, sistemele de colectare și tratare a levigatului, sistemele de colectare și evacuare a gazului de depozit;
- c) asigurarea desfășurării normale a proceselor de stabilizare a deșeurilor în depozit;
- d) protecția sănătății umane.

2) Acceptarea deșeurilor la o anumită clasă de depozite se bazează pe:

- a) liste de deșeuri acceptate, definite după natura și origine;
- b) caracteristicile deșeurilor determinate prin metode de analiză standardizate, excepție făcând deșeurile municipale.

2. Criterii de acceptare

3) Criteriile de acceptare a deșeurilor într-o clasă de depozite, bazate pe caracteristicile deșeurilor, se vor referi la:

- a) protecția mediului (mai ales a apelor subterane și a apelor de suprafață);
- b) menținerii sistemelor de protecție a mediului (cum ar fi sisteme de impermeabilizare și de tratare a levigatului);
- c) protejării proceselor avute în vedere pentru stabilizarea deșeurilor în interiorul depozitului;
- d) protecției împotriva pericolelor pentru sănătatea umană.

4) Exemple de criterii bazate pe proprietățile deșeurilor:

- a) compoziția fizico-chimică;
- b) conținutul de materie organică;
- c) biodegradabilitatea compușilor organici din deșeuri;
- d) concentrația compușilor potențial periculoși/toxici în relație cu criteriile enunțate anterior;
- e) levigabilitatea prognozată sau testată a compușilor potențial periculoși/toxici în relație cu criteriile enumerate mai sus;
- f) proprietățile ecotoxicologice ale deșeurilor și ale levigatului rezultat.

5) Criteriile de acceptare a deșeurilor bazate pe proprietățile acestora se stabilesc în conformitate cu procedurile pentru testarea deșeurilor.

3. Proceduri generale pentru testarea și acceptarea deșeurilor

1) Procedurile generale pentru caracterizarea și testarea deșeurilor în vederea acceptării la depozitare se stabilesc pe trei niveluri ierarhice:

Nivelul 1: Caracterizare generală, realizată cu metode de analiză standardizate pentru determinarea compoziției fizico-chimice a deșeurilor și pentru testarea comportării la levigare și/sau a variației caracteristicilor deșeurilor pe termen scurt și lung.

Nivelul 2: Testarea încadrării corecte a deșeurilor într-un depozit, care se realizează prin verificări periodice efectuate prin analize simple, standardizate și metode de caracterizare a comportării, determina dacă un deșeu își menține încadrarea în condițiile din autorizație și/sau criteriile specifice de referință.

Nivelul 3: Verificarea la fata locului, printr-un control rapid, pentru a confirma că deșeul depozitat este același cu cel care a fost supus la testarea de nivel 2 și că este cel descris în documentele de însoțire. Ea poate consta într-o inspecție vizuala a încărcăturii de deșeuri, înainte și după descărcarea la depozit.

1) Pentru a include deșeul pe o listă de referință, acesta se testează la nivelul 1 și trebuie să satisfacă criteriile corespunzătoare, care vor fi stabilite pentru fiecare tip de depozit.

2) Pentru a rămâne pe o listă specifică a depozitului, un deșeu se testează la nivelul 2 la intervale regulate de timp, semestrial sau anual și trebuie să satisfacă criteriile corespunzătoare pentru fiecare tip de depozit.

3) Toate încărcăturile de deșeuri ce intră într-un depozit se supun nivelului 3 de verificare. Nivelurile 1 și 2 se realizează în măsura în care este posibil.

4) În situația în care testarea nu se poate realiza, nu sunt accesibile procedurile de testare sau există alte prevederi legislative ce prevalează, anumite deșeuri pot fi exceptate permanent sau temporar de la testarea la nivelul 1.

5) Informațiile care sunt furnizate pentru acceptarea deșeurilor la depozit pot fi completate cu informații de la producătorii deșeurilor, laboratoarele de cercetare și din literatura de specialitate.

4. Cerințe specifice referitoare la mercurul metalic

În scopul depozitării temporare a mercurului metalic pentru perioade de peste un an, se aplică următoarele cerințe:

1) Compoziția mercurului

Mercurul metalic trebuie să respecte următoarele caracteristici:

- a) conținut de mercur mai mare de 99,9 % din greutate;
- b) absența oricăror impurități care ar putea coroda oțelul carbon sau oțelul inoxidabil (de exemplu, soluția de acid azotic, soluțiile de cloruri de sodiu).

2) Depozitarea în containere

Containerele utilizate pentru depozitarea mercurului metalic trebuie să fie rezistente la coroziune și la șocuri. Prin urmare, trebuie evitate sudurile. Containerele trebuie să respecte în special următoarele caracteristici:

- a) materialul din care este realizat containerul: oțel carbon (minim ASTM A36) sau oțel inoxidabil (AISI 304, 316L);
- b) containerele trebuie să fie etanșe la gaze sau lichide;
- c) partea exterioară a containerului trebuie să fie rezistentă la condițiile de depozitare;

d) modelul de container trebuie să treacă testul de cădere și testul de etanșeitate, conform capitolelor 6.1.5.3 și 6.1.5.4 din Recomandările ONU privind transportul mărfurilor periculoase, Manualul de teste și criteriile.

Procentul maxim de umplere a rezervorului trebuie să fie de 80 % în volum, pentru a garanta că există suficient ulaj și pentru a se asigura că nu pot apărea nici scurgeri, nici deformări permanente ale containerului rezultate în urma unei expansiuni a lichidului cauzate de temperaturi ridicate.

3) Proceduri de acceptare

Sunt acceptate doar containerele, care corespund standardului pentru păstrarea mercurului și care sunt însoțite de Fisa de însoțire care respectă cerințele prevăzute de prezentul subpunct.

Procedurile de acceptare trebuie să respecte următoarele:

a) este acceptat doar mercurul metalic care îndeplinește criteriile minime de acceptare stabilite mai sus;

b) containerele trebuie inspectate vizual înainte de depozitare. Containerele deteriorate, corodate sau cele care prezintă scurgeri nu sunt acceptate;

c) containerele trebuie să poarte o ștampilă indelebilă (realizată prin ștanțare), care să menționeze numărul de identificare al containerului, materialul de construcție, greutatea la gol, datele de identificare ale producătorului și data construcției;

d) containerele trebuie să poarte o placă, fixată permanent, care să indice numărul de identificare al certificatului.

4) Fisa de însoțire a containerelor

Fișa menționată în subpct. 3) include următoarele elemente:

a) denumirea și adresa producătorului de deșeuri;

b) denumirea și adresa responsabilului cu umplerea;

c) locul și data umplerii;

d) cantitatea de mercur;

e) puritatea mercurului și, după caz, o descriere a impurităților, inclusiv raportul analitic;

f) confirmarea faptului că containerele au fost utilizate exclusiv pentru transportul/depozitarea mercurului;

g) numerele de identificare ale containerelor;

h) orice observație specifică.

Fișa de însoțire este emisă de producătorul de deșeuri sau, în lipsa acestuia, de persoana responsabilă cu gestionarea deșeurilor.

PROCEDURI DE CONTROL ȘI MONITORIZARE A DEPOZITELOR DE DEȘEURI

1. Prevederi generale

1) Procedurile de control și monitorizare se aplică:

- a) amplasamentelor viitoarelor depozite de deșeuri, pentru obținerea unor date de referință cu privire la factorii de mediu, anterior construcției și exploatării acestora;
- b) depozitelor în exploatare;
- c) depozitelor după închidere.

2) Prin activitatea de urmărire și control se garantează că:

- a) depozitul este realizat conform proiectului aprobat și cerințele de protecție a mediului asigurate;
- b) depozitul existent, ce funcționează în baza unui program pentru conformare, îndeplinește măsurile de remediere în termenii prevăzuți;
- c) depozitul îndeplinește condițiile din autorizația de mediu;
- d) deșeurile acceptate la depozitare sunt cele ce îndeplinesc criteriile pentru categoria respectivă de depozit.

3) Metodele aplicate pentru controlul, prelevarea și analiza probelor sunt în conformitate cu metodele standardizate aplicabile la nivel național, iar în lipsa celor naționale pot fi folosite cele europene.

4) Probele prelevate pentru determinarea unor indicatori, în vederea definirii nivelului de afectare a calității factorilor de mediu, vor fi analizate de laboratoare acreditate.

2. Sistemul de control și urmărire a calității factorilor de mediu

Sistemul de control și urmărire cuprinde:

1) Datele meteorologice

a) Datele meteorologice servesc la calcularea volumului de levigat ce se acumulează la baza depozitului sau se deversează din depozit.

b) Datele necesare întocmirii calculului se colectează de la cea mai apropiată stație meteorologică în funcțiune sau prin monitorizarea depozitului. Frecvența urmăririi atât în faza de exploatare, cât și în cea de urmărire postînchidere este prezentată în tabelul nr. 3.1.

Tabelul nr. 3.1

	Faza de exploatare	Faza de urmărire postînchidere
--	--------------------	-----------------------------------

1. Cantitatea de precipitații	Zilnic	zilnic, se adaugă la valorile lunare
1.2. Temperatura (min., max., 15:00)	Zilnic	medie lunară
1.3. Direcția și viteza vântului dominant	Zilnic	Nu este necesar
1.4. Evaporare transpirația	Zilnic	zilnic, dar și ca valori lunare medii
1.5. Umiditatea atmosferică (15:00)	Zilnic	medie lunară

- 2) Controlul apei de suprafață, al levigatului și al gazului de depozit
- Controlul calității apei de suprafață, a levigatului, a gazului de depozit și frecvența determinărilor se realizează conform tabelului nr. 3.2.
 - Măsurarea volumului levigatului, prelevarea și analizarea probelor de levigat se efectuează pentru fiecare punct de evacuare a acestuia din depozit.
 - Urmărirea calității apei de suprafață, aflată în vecinătatea unui depozit, se efectuează în cel puțin două puncte, unul amonte și unul aval de depozit.
 - Urmărirea cantității și calității gazului de depozit se efectuează pe secțiuni reprezentative ale depozitului.
 - Frecvența prelevării probelor se adaptează morfologiei depozitului (rambleu, debleu etc.)

Tabelul nr. 3.2

Nr. Parametrii urmăriți	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere ⁽³⁾
1. Volum levigat	Lunar ⁽¹⁾	la 6 luni ⁽³⁾
2. Compoziție levigat	Trimestrial ⁽²⁾	la 6 luni ⁽³⁾
3. Volumul și compoziția apei de suprafață	Trimestrial ⁽⁷⁾	la 6 luni ⁽³⁾
4. Posibile emisii de gaz și presiune atmosferică*4) CH(4), CO(2), H(2)S, H(2) etc.	Lunar ^{(3),(5)}	la 6 luni ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Frecvența prelevării poate fi adaptată pe baza morfologiei depozitului (rambleu, debleu etc.). Aceasta trebuie specificată în autorizație.

⁽²⁾ Parametrii și indicatorii analizați variază în funcție de compoziția deșeurilor depozitate; ele trebuie să fie stabilite în autorizație și să reflecte caracteristicile deșeurilor.

⁽³⁾ Dacă în punctele de prelevare volumul și compoziția apei de suprafață sunt relativ constante, măsurătorile se pot face la intervale mai mari de timp.

⁽⁴⁾ Măsurătorile sunt legate în special de conținutul de materie organică din deșeuri.

⁽⁵⁾ CH(4), CO(2), O(2) - regulat, alte gaze după necesitate, în funcție de compoziția deșeurilor depozitate, în scopul de a reflecta caracteristicile levigatului.

⁽⁶⁾ Sistemul de colectare a gazului trebuie verificat regulat.

⁽⁷⁾ Pe baza caracteristicilor amplasamentului depozitului, autoritatea competentă poate decide că aceste măsurători nu sunt necesare.

3) Protecția apei subterane

a) Urmărirea calității apei subterane oferă informații privind contaminarea acesteia datorată depozitarii deșeurilor.

b) Controlul calității apei subterane se realizează prin foraje de control în cel puțin trei puncte, un punct amplasat amonte și două aval față de depozit, pe direcția de curgere.

c) Numărul punctelor de urmărire se poate mări pe baza unor prospecțiuni hidrogeologice și a necesității depistării urgente a infiltrațiilor accidentale de levigat în apă.

d) Înaintea intrării în exploatare a depozitelor noi, se prelevează probe din cel puțin trei puncte pentru a stabili valori de referință pentru prelevările ulterioare.

e) Indicatorii care se analizează în probele prelevate se aleg pe baza calității apei freatice din zona și a compoziției prognozate a levigatului (tabelul nr. 3.3).

Alegerea corectă a indicatorilor de analizat și datele privind mobilitatea apei subterane în zona asigură identificarea rapidă a schimbării calității apei.

Tabelul nr. 3.3

Nr. Parametrii urmăriți	În faza de funcționare	În faza de urmărire postînchidere
1. Nivelul apei subterane	la fiecare șase luni ⁽¹⁾	la fiecare șase luni ⁽¹⁾
2. Compoziția apei subterane	frecvența în funcție de viteza de curgere ^(*) , ^(**3)	frecvența în funcție de viteza de curgere ^(**2) , ^(**3)

(^{*}1) Dacă nivelul apei freatice variază, se mărește frecvența prelevării probelor.

(^{*}2) Frecvența se stabilește pe baza cunoștințelor și a evaluării vitezei fluxului de apă subterană.

(^{*}3) Când, prin determinările efectuate pe probele prelevate, se constată atingerea unui prag de alertă, se repetă prelevarea și se reiau determinările efectuate. Dacă nivelul de poluare este confirmat, trebuie urmat planul de intervenție specificat în autorizație.

f) Pragurile de alertă se determină ținându-se cont de formațiunile hidrogeologice specifice zonei în care este amplasat depozitul și de calitatea apei. Nivelul de control al poluării se bazează pe compoziția medie determinată din variațiile locale ale calității apei subterane pentru fiecare foraj de control. Dacă există date și este posibil, pragul de alertă se specifică în autorizație.

4) Topografia depozitului. Urmărirea topografiei depozitului se realizează conform datelor înscrise în tabelul nr. 3.4.

Tabelul nr. 3.4

Nr. Parametrii urmăriți	în faza de funcționare	în faza de urmărire postînchidere
1. Structura și compoziția depozitului	⁽¹⁾ anual	
2. Comportarea la tasare și urmărirea nivelului depozitului	Anual	citire anuală

⁽¹⁾ Date pentru planul de situație al depozitului: suprafață ocupată de deșeurile, volumul și compoziția deșeurilor, metode de depozitare, timpul și durata depozitarii, calculul capacității remanente de depozitare.

3. Cerințe specifice referitoare la mercurul metalic

În scopul depozitării temporare a mercurului metalic pentru perioade de peste un an, se aplică următoarele cerințe:

1) Cerințe în materie de monitorizare, inspectare și situații de urgență

În amplasamentul de depozitare se instalează un sistem de monitorizare continuă a vaporilor de mercur, cu o sensibilitate de cel puțin 0,02 mg de mercur/m³. Sensorii trebuie poziționați la nivelul solului și la nivelul capului. Acest sistem include un sistem de alarmă vizuală și acustică. Întreținerea sistemului se face anual.

Amplasamentul de depozitare și containerele trebuie inspectate vizual de o persoană autorizată, cel puțin o dată pe lună. În cazul în care sunt detectate scurgeri, operatorul trebuie să ia imediat toate măsurile necesare pentru a evita orice emisie de mercur în mediu și a restabili siguranța condițiilor de depozitare a mercurului. La amplasamentul de depozitare sunt disponibile planuri pentru situațiile de urgență și echipamente de protecție adecvate pentru manipularea mercurului metalic.

2) Evidența datelor

Toate documentele care conțin informațiile menționate în subpct. 4) din Anexa nr. II inclusiv Fisa de însoțire care însoțește containerul, precum și documentele care conțin evidențele referitoare la destocarea și expedierea mercurului metalic după depozitarea temporară a acestuia, precum și destinația și tratamentul prevăzut, se păstrează timp de cel puțin trei ani după încetarea depozitării.

Anexa nr. 4
la Regulamentul privind
depozitarea deșeurilor

CONȚINUTUL programului de conformare, care este parte integrantă din autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor

1. Programul pentru conformare este un plan de măsuri cuprinzând etape care trebuie parcurse în intervale de timp precizate prin prevederile autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, vizând:

- a) realizarea lucrărilor, dotărilor și aplicarea măsurilor necesare pentru încadrarea în standardele, normele și alte reglementări legale în vigoare privind protecția mediului;
- b) prevenirea poluărilor accidentale, datorate avariilor la instalațiile tehnologice, la instalațiile de depoluare, de transport etc.;
- c) introducerea unor tehnologii nepoluante sau puțin poluante și modernizarea celor existente;
- d) îndeplinirea măsurilor stabilite de autoritățile pentru protecția mediului, în scopul diminuării impactului produs de activitate până la nivelul de suportabilitate ecologică a zonei;
- e) exploatarea rațională a resurselor naturale pentru asigurarea unei dezvoltări durabile, în conformitate cu programele speciale întocmite în acest sens;
- f) punerea sub protecție și asigurarea unor condiții mai bune de ocrotire a monumentelor naturii, parcurilor naționale și rezervațiilor naturale, precum și pentru conservarea biodiversității;
- g) valorificarea bazei de materii prime secundare prin re folosirea materialelor utile, a deșeurilor, ambalajelor și produselor secundare;
- h) respectarea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului aprobate;
- i) realizarea lucrărilor de reconstrucție ecologică necesare;

j) aplicarea și respectarea convențiilor și a reglementărilor internaționale, la care Republica Moldova a aderat;

k) îndeplinirea prevederilor strategiei de mediu în vigoare și a altor planuri și programe speciale, care vizează protejarea factorilor de mediu;

l) aplicarea reglementărilor elaborate de autoritatea centrală pentru protecția mediului și de alte organe de specialitate ale administrației publice centrale.

2. Programul de conformare cuprinde lucrările și măsurile ce se vor lua pentru protecția mediului, specificând:

a) normele de emisii aplicabile activității și termenul final de conformare;

b) descrierea proiectelor și a măsurilor necesare încadrării în normele stabilite;

c) etapizarea programului de conformare cu specificarea termenului de realizare a fiecărei lucrări și/sau măsuri stabilite, cât și performanțele fiecărei etape;

d) specificarea surselor de finanțare asigurate;

e) responsabilitățile atribuite pentru realizarea fiecărui element al programului de conformare.

3. La stabilirea proiectelor și a măsurilor prevăzute la lit. b) se va urmări cu prioritate, după caz:

- gestiunea resurselor, combustibililor și energiei, produselor și subproduselor, substanțelor chimice toxice și periculoase, deșeurilor și ambalajelor;

- prevenirea poluărilor datorate unor avarii în tehnologie, în activitate și la instalațiile de depoluare;

- satisfacerea cerințelor de monitorizare.